

maatte] ansee det for rigtigt at fremkomme med Forslag til en saadan Lov, eller vil modsætte sig et saadant, dersom det fremkommer fra Fællesforsamlingen; efter mit Forslag holdes Spørgsmaalet derimod aabent.

Finantsministeren: Jeg maa dog bede bemærket, at Spørgsmaalet i en vis Henseende ikke kan siges at staae aabent; thi, naar der i Loven kommer til at staae „1ste April 1856“, saa er Regjeringen tvungen til, hvis den ikke vil underkaste sig andre meget store Ulemper, som kunde blive en Følge af, at Portofriheden pludselig ophører, at bringe dette Anliggende frem for Fællesforsamlingen; men, da det ikke er at forudsætte, at denne Forsamling vil være permanent, men kun vil være tilstede en kort Tid, kan man let tænke sig, som jeg før tillod mig at bemærke, at den ikke ved sit første Møde kan have synderlig Tid til at beskæftige sig med saadanne, i sig selv dog smaa Anliggender. I ethvert Tilfælde vil der stedse, som ligeledes af mig bemærket, være den Formløsheds tilstede, at et af de første Lovarbejder, som skulde forelægges Fællesforsamlingen, gik ud paa at give en Lov alene for Kongeriget.

Barfod: Det forekommer mig dog egentlig ikke, at det her omhandlede Lovarbejde, selv under den givne Forudsætning, behøver paa Fællesforsamlingen at blive en Lov for Kongeriget alene; thi man kunde ligesaagodt tænke sig, at Loven kom til at gaae ud paa, at Portofriheden for Hertugdømmerne skulde vedpaae til 1ste April 1857, og at det altsaa blev en Lov, som forandrede det Forhold, som nu bestaaer for den sydlige Deel af Kongeriget tilligemed Hertugdømmet Holsteen; jeg seer derfor ikke, at der kan være nogen Vanskelighed ved at vedtage det af den ærede Rigsdagsmand stillede Forslag. For mig stiller det sig saaledes, at, dersom Lovudkastet vedtages, som det er forelagt, saa vil Spørgsmaalet maaskee for uforudsættelige Tider blive anseet for afgjort; men, naar Udcastet vedtages med den Ændring, som er foreslaaet, saa maa det atter ad Aare, inden en Forlængelse af Portofriheden kan finde Sted, gives en Lov derom. Det behøver imidlertid, for at jeg skal gjentage det, ikke at

være, som den ærede Finantsminister udtrykte sig, en Lov for det saakaldte Kongerige; det kan ligesaagodt være en Lov for den sydlige Deel af Kongeriget, nemlig „det saakaldte“ Hertugdømme Slesvig tilligemed Holsteen.

Tutein: Jeg vil blot tilføie, at dette Lovforslag allerede har været behandlet i Landsthinget, og der uforandret er vedtaget. Jeg antager vel ikke, at dette skulde være noget afgjørende Motiv for dette Thing til ikke at gjøre nogen Forandring deri, men det forekommer mig dog paa den anden Side, at, naar man vil gjøre Forandringer ved et Lovforslag, der er kommet fra det andet Thing, saa maa man have mere afgjørende Grunde derfor end dem, som her ere anførte, — en Betragtning, mener jeg, som bør styrke, hvad der af Finantsministeren er anført, for at vedtage Lovudkastet i den Form, hvort det fra Regjeringen er forelagt.

J. A. Hansen: I forrige Sesstion var Loven ogsaa kommet fra Landsthinget, og Folkethinget vedtog alligevel den af mig foreslaaede Forandring; jeg haaber ogsaa, at Fleertallet af Folkethinget vil finde mine Grunde lidt mere „afgjørende“, end den ærede Rigsdagsmand har fundet dem, og jeg skal derfor fremdeles anbefale mit Forslag.

Da ingen flere begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved:

Forslag af J. A. Hansen: iftedetfor „indtil videre“ sættes „indtil 1ste April 1856“ vedtoges med 62 Stemmer mod 12.

2) Lovforslaget med den vedtagne Forandring, saalydende:

„Den efter Lovene af 26de Marts og 14de Novbr. 1852 samt 9de Novbr. 1853 indtil den 1ste April 1855 bestaaende Portofrihed vedbliver fremdeles indtil 1ste April 1856“ vedtoges eenstemmigt med 67 Stemmer, og betragtedes Lovforslaget derved tillige som henvisst til 3die Behandling, der vil foregaae umiddelbart i Thinget.